

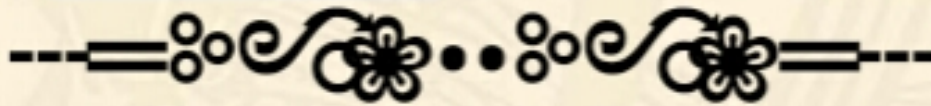
﴿هو الحکیم﴾

عنوان:

علم غیب ائمہ علیہم السلام

سخنران:

دکترو وحید باقر پور کاشانی

• اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَرَجَ •

ببینید علم غیب ذاتا در ارتباط با خداوند، این غیبو
خدا می‌داند.

اما خب خداوند متعال به بعضی از کسانی که من
ارتضا باشند کسانی که برگزیده باشند خداوند علم
غیب هم گیری نداره بده. پس ذاتا برای خداست،
عارضی یعنی خداوند بخواهد به غیر خودشم علم
غیب رو اعطا می‌کند. در این خصوص اما روایات
فراوانی داریم در همین کتاب، با کتاب الحجه
صفحه‌ی 296 روایات بابی داریم که مثلا؛ از جمله
روایات از امام صادق فرمودند: «إِنَّ الْإِمَامَ إِذَا شَاءَ
أَنْ يَعْلَمَ عِلْمَ يَا عُلِمَ» امام هر گاه بخواهد بداند می
داند، ببینید علم امام این که هر وقت اراده کند
چیزی را بداند می‌داند! یک سری علم‌ها علم‌های
ذاتی شماست، من هستم، هستم دیگه!.. اما وقتی
شما اراده بکنی.. یک مثالی برای شما بزنم کامل جا
می‌اوفته این آیفون‌های تصویری که خونه شما داره
حاج آقا! نداریم، ندارید!

این آیفون های تصویری که هست شما می‌خوای
بینی بیرون خونه چه خبره! می‌خوای بدانی دیگه،
بلند می‌شی می‌ای دکمه رو می‌زنی می‌دانی،
درسته تا این‌جا؟! اراده می‌کنی کاری انجام میدی،
آیا شما قبل از این‌که دکمه را بزنی می‌دانی پشت
خونه بیرون خونه چه خبره؟ کی داره رد می‌شه؟
نه! بخواهی بدانی می‌دانی! امام علیه السلام
هم علم غیب‌شون این‌گونه‌ی، در خدا ذاتیه
یعنی بخواهد بداند خدا می‌داند قبل از این‌که
موجودات را خلق بکند علم بلامعلوم دارد. اما امام
چه جورِ علم غیبش؟ اراده کند بداند در وجود
تو چه خبره تو ذهنت چی می‌گذره، توی اتاقت،
می‌داند! پس این علم غیب امام این قید رو
داره، خب این هم که چه گیری داره محال.. خدا
بخواهد این قدرت رو داره که اراده کند بداند.